

DUBÍNKOVA KRONIKA

školkový rok 2016/2017

www.dubinek.cz

„S dětmi venku za každého počasí bez zdí a plotů!“

Ráda Š.

Evelínka H.

Venoušek H.

Anička S.

Jindříšek S.

Matýsek B.

Matýsek H.

Jindříšek K.

Ondrášek J.

Vojtíšek E.

Kačenka R.

Šimonek M.

Kubík Č.

Matýsek L.

Kubík M.

Barunka V.

Kristýnka K.

Anička Š.

Natánek Š.

Eliška V.

Jůlinka M.

Agneska P.

Pedagogové a asistenti

Lenka

Jitka

Šárka

Dan

Vláda

Rada spolku Dubínek, z.s.

Lenka

Jana

Zdeněk

Září 2016

Září v Dubínku se neslo ve znamení seznamování se školkou a také se vším, co do přírody a světa kolem nás přináší podzim.

Uvítali jsme nové děti a znovu se sešli s těmi, co k nám už docházely loni. Zopakovali jsme si pravidla formou her a pomalu si zvykali na nový režim.

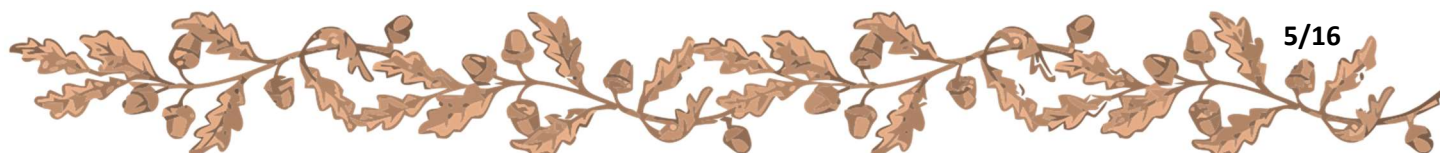
Vytvořili jsme si nový kouzelný „mluvící“ předmět, který ráno posíláme po kruhu a každý, kdo ho drží, může promluvit k ostatním, sdílet, jak se má, a říci prostě cokoli, co mu leží na srdci. Také se s námi přivítala nová loutka skřítko Dubínka a ten nám s ostatními zvířátky hrál divadélka o školce. Pozvolna jsme na krátkých procházkách začali prozkoumávat okolní lesy a učili se tak chodit pohromadě jako tlupa.

Vytvořili jsme si nový kouzelný „mluvící“ předmět, který ráno posíláme po kruhu a každý, kdo ho drží, může promluvit k ostatním, sdílet,

V přírodě jsme sledovali, jak pomalu odchází léto a blíží se podzim. Pozorovali jsme, jak je po ránu větší zima, na poli už není obilí, na stromech dozrává sladké ovoce a sluníčko dřív zapadá. Pomalu jsme tedy létu zamávali a začali vítat podzim, podzimní radovánky vyvrcholily oslavou sv. Václava, kterého jsme si ve školce představili a řekli si o něm pár zajímavostí. Nezaháleli ani naše šikovné ručičky a už vůbec naše hlásky při tvoření, zpívání a učení nových podzimních básniček a písniček.

Zkoumali jsme význam a dvojsmysl spojení „Co září v září?“ Zjistili jsme, že nám mohou zářit hvězdy na nebi, podzimní slunce, měsíc, svíčka, lampička, kapky deště, ale stejně tak i široký úsměv, veselé oči a každý, kdo je v dobré náladě. Připomněli jsme si i den podzimní rovnodennosti, kdy slunce i měsíc září stejně dlouho. Nechybělo ani pravidelné dubínkovské vaření, při kterém děti vydatně a rády pomáhají.

Říjen 2016

Říjen jsme zahájili hudbou, prozpívali a protančili jsme se počátkem měsíce. Závodili jsme s podzimním větrem a pozvali jsme ho tak k nám do školky na návštěvu. Vyrobili jsme mu cinkající zvonkohry, létajícího draka, trénovali jsme tak i náš sluch. Při hrách jsme zkoušeli náš dech a co všechno umí. V říkankách jsme pracovali s rytmem, vytleskáváním, vyťukáváním. Vyrobili jsme si také vlastní nástroje - chřestítka a naučili jsme se základní pojmy z hudební nauky. Třeba to, jak si muzikanti mezi sebou řeknou, když chtějí

zrychlit, nebo zpomalit. K jurtě jsme umístili speciální buben, z kterého umí děti vyloudit zvuk gongu a k němu si vytvořili vlastní paličky.

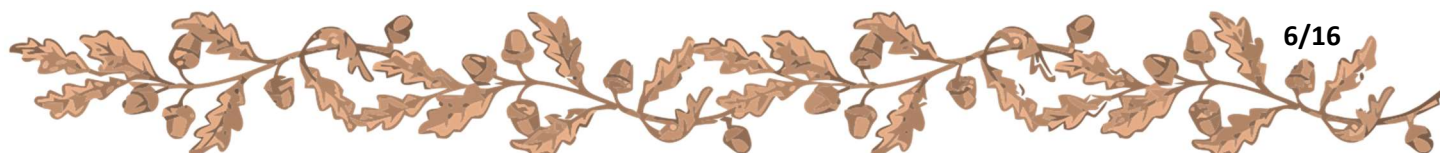
Také jsme rychle, jako vítr běhali a zkoušeli, jak se hruškám visí na stromě, nebylo to vůbec jednoduché ☺.

Další říjnový týden odhalil velký objev a to, že naše dětičky mají „zlaté ručičky“. Pracovali jsme s různými materiály, hlavně se dřevem, zatloukali, malovali a kreslili na různé povrchy, smirkovali, řezali. Vyrobili jsme si novou hru a dubínkovskou vlajku. Učili jsme se respektu k věcem kolem nás, které někdo vyrobil, kterým stromy daly dřevo. Hráli jsme si příběh dřeva a poznali, že nebýt dřeva nestála by ani naše školka.

V závěru měsíce jsme pozornost zaměřili na prosociální vztahy, jak si vyžadoval kolektiv dětí. Pracovali jsme s emocemi, poznávali se v různých náladách a sdělovali si, co nám kdy může pomoci a co naopak spíše uškodí. Děti se tak učily, jak mohou podpořit nejen sami sebe, když je jim smutno, nebo mají vztek, ale i kamaráda ve skupině, nebo celou skupinu. Taky jsme přicházeli na způsoby, jak vybit vztek a neublížit sobě ani ostatním. Přivítali jsme nového neživého kamaráda "panáka", který nám právě pro tyto účely od té

doby slouží.

Listopad 2016

Listopad jsme věnovali pohybu a rytmice, v počátku prvního týdnu jsme otevřeli téma sexuality, protože si říkalo o pozornost. Bylo třeba dětem vysvětlit, jak mají naložit se svým tělem, hlavně co se týká intimní oblasti. Osvojili jsme si tak pojem intimní, co to vlastně znamená a proč je třeba k tomu tak přistupovat. V dalších týdnech jsme pokračovali se zaměřením hlavně na pohyb a rytmiku. Z výtvarných prací jsme se pustili do menšího projektu Papušek, kterého jsme vyráběli tak, že každý přispěl svou rukou k dílu a to doslova, neb

tělo papouška bylo utvořeno z obkreslených a vystřížených dlaní všech dětí.

Prosinec 2016

Na počátku měsíce, jsme se připravovali na příchod Mikuláše a besídku, pro Mikuláše jsme měli připravenou písničku a na besídku jsme trénovali představení s 12 měsíčky a další písničky. Výtvarnými aktivitami jsme přivolávali sníh a pomalu se začínali těšit na Ježíška. Vyráběli jsme ozdobičky a vydali se ozdobit stromeček do lesa pro zvířátka. A zúčastnili se soutěže o ten nejhezčí stromeček

ek v domově důchodců, kde jsme si při té příležitosti prohlédli i díla ostatních školek v okolí.

Týden před Vánoci už jsme byly celý netrpěliví, povídali jsme si o tom, co bychom rádi našli pod stromečkem, jak to vypadá o Vánocích venku v přírodě, ale i

mezi lidmi, co vše je v tento sváteční čas jinak. Co jíme, co děláme, čemu se říkají zvyky rituály a které známe. Týden utekl a už nás čekala vytoužená nadílka.

Leden 2017

Na počátku Nového roku jsme procvičili smysly, poznávali jsme zvuky, písničky. Učili se písmenko L a básničku o sněhových vločkách. Děti hodně bavila hra, kdy měli se zavázanýma očima poznat svého kamaráda.

Měsíc leden naplnil význam svého jména dokonale. Ocitli jsme se u nás v Dubínku doslova v ledovém království plném vloček, sněhu, ledu a jejich kouzel. Proměňovali jsme se v ledové nehybné sochy zvířat a různých věcí. Snášeli jsme se z nebe na zem jako létající vločky, vystřihovali

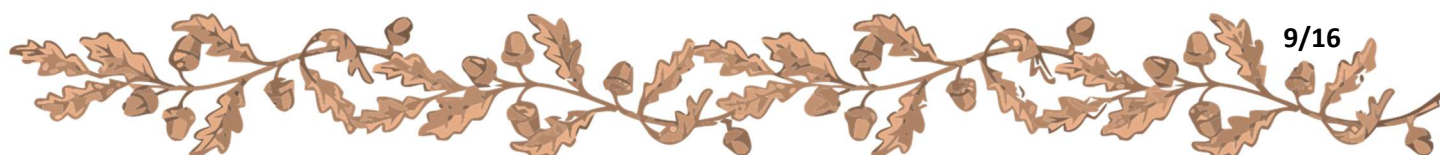
jejich originální podoby z papíru a nalepovali je na modrou oblohu. Velký hrnec jsme naplnili po okraj sněhem a pozorovali jeho obsah při zahřívání na kamnech. Sněhu jsme si užívali i venku, tvořili jsme třeba ledové madaly.

Při velkých mrazech jsme se s radostí více věnovali aktivitám uvnitř ve vytopené jurtě. Připomněli jsme si z minulého roku oblíbené téma vesmíru. Zaměřili jsme se na zkoumání planety Uran, je na ní totiž velký mráz, přezdívá se jí „ledový obr“. Zkoumali jsme i mráz na naší planetě - vytvořili jsme velký teploměr, na který

jsme každý den zapisovali naměřenou teplotu ráno venku a v jurtě.

V teple jsme pak cvičili relaxační cvičení spolu s dramatizací a procvičováním logopedických říkadel. Hráli jsme smyslové hry na orientaci v prostoru. Také jsme posílili dech a foukacími fixy jsme vytvořili všechny nám známé planety všelijakých barev s jejich prstenci a měsíci.

Únor 2017

Na počátku měsíce jsme protahovali svá těla. Představili jsme si jógu - učení pro tělo a duši a cvičili se v začátečnických ásánách pro děti. V tomto týdnu nás také navštívili strážníci z neratovické městské policie. Ukázali nám, jak se správně chovat na přechodu a také předvedli práci s policejním psem. Děti měly radost, protože pejscí byli dva, jeden starší zkušený matador a druhý byl ještě ve „štěněčím věku“.

Dalším únorovým týdnem nás provázelo písmenko U. Kreslili jsme ho, skládali z puntíků, vyslovovali s dalšími samohláskami a všelijak jinak si s ním pohrávali. Dále jsme pokračovali se zaznamenáváním teplot venku a v jurtě na vlastnoručně vyrobený velký teploměr. Poznávali jsme mezi ptáčky sýkorku koňadru a modřinku, krmili jsme je a taky ve sněhu objevovali ptačí stopy.

Předposlední týden jsme se věnovali naší zemi – České republice. Zjistili jsme, že toho už mnoho víme, že známe spoustu měst a míst, také řeky a hory. Vše jsme si pečlivě zakreslili do slepé mapy a vytleskávali jejich názvy. Na procházce jsme se byli podívat na Labe a viděli v dálce horu Říp a tak jsme byli spokojení, že přeci jen v naší zemi najdeme nějakou tu sopku, i když už dávno vyhaslou©. Zkoušeli jsme si představit, kolik takových zemí je na celé planetě Zemi, prohlíželi jsme si mapy. Hráli jsme si s množinami a rozvíjeli tak představivost o malém/ velkém množství.

Koncem února jsme měli téma „Když se valí voda“. Povídali jsme si o řekách, které známe u nás v České republice, o povodních a o vlnách. Seznamovali jsme se s tím, jak je to s vodou na celé naší planetě, kolik vody na Zemi je a kdo všechno jí potřebuje. Zjistili jsme, kolik vody potřebujeme my lidé a kolik ji nosíme ve svém těle a proč je tedy důležité jí stále doplňovat a dbát na pitný režim. Také jsme se učili básničku K. V. Sládka a zkoušeli si zapamatovat, o čem je a kdo se v ní objevuje. S tímto textem jsme pak dále pracovali formou dramatizace a rytimizace, aby se dětem zapsal nejen mentálně, ale i pomocí vlastního prožitku.

Březen 2017

Na počátku března jsme se dozvěděli, že: „Vodní hladina je jako zrcadlo. Že vodní živel nám ukazuje všechny naše emoce. Že struktura vody se mění podle toho, jakou energii k ní vysíláme. Že stav vody na planetě odráží stav vodního živlu v nás samých. Že voda léčí. Že voda má mnoho tváří, stejně jako my...“ A jak? Vodními pokusy, pozorováním vody kolem nás, poctivým dodržováním pitného režimu, povídáním si s vodou, poděkováním a samozřejmě hraním! ☺

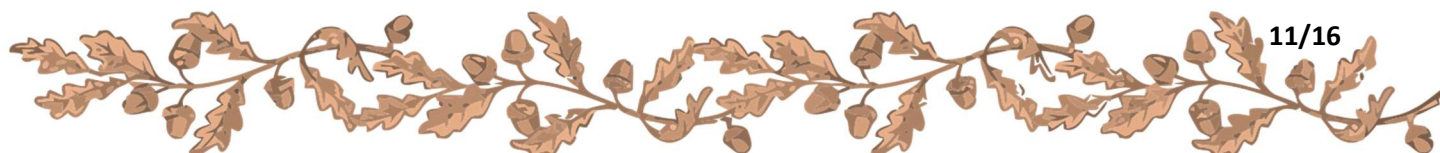
V polovině měsíce jsme se připravovali na blížící se jaro a objevovali první kytičky vyrůstající ze země. Připomněli jsme si i jednotlivé orgány v těle a jaká je jejich hlavní funkce. Objevené bylinky jsme k jednotlivým orgánům připojovali, protože jsme se učili, že jim mohou pomoci. Jako třeba plicník plicím a jaterník našim játrům. Také jsme jaro přivítali prvním jarním ohněm, kde jsme se sešli spolu s rodiči a ukázali jim náš posvátný strom a vařili čaj z fialek.

V den jarní rovnodennosti, jsme pro Zemi vytvořili v naší školce krásné místo. Každý na něj přinesl něco, co k Zemi patří. Přinesli jsme po dlouhé zimě z lesa od našeho „posvátného dubu“ skřítku, které jsme udělali mechovou postýlku pod rozkvetlými větvičkami. Zasadili jsme do skleničku řeřichu a osení, zalévali a starali se o klíčící semínka, pozorovali a kreslili fáze klíčení. Děkujeme Zemi, že po zimě přichází jaro a nese s sebou všechna svá „životodárná kouzla“.

V jarních tématech jsme pokračovali i na konci března, kdy jsme pokračovali ve zkoumání nově

vzrostlých kytiček a nechali jsme našimi výtvarnými pracemi vykvést i vnitřní prostory jurty.

Duben 2017

Na začátku dubna, v pondělí po „smrtné neděli“ jsme dle tradice vyrobili a ozdobili Morenu. Milou zlatou zimu jsme ten den vynesli k Labi, tam jsme jí poděkovali a pro letošní rok se s ní nadobro rozloučili. Vyrobili jsme „těšící“ kalendář zbývajících dnů do Velikonoc, kde jsme každý den vybarvili jednu kraslici, a tím se pomalu přibližovali k velikonočním svátkům. Hráli jsme si na kuřátko ve vajíčku, jak se klube ven, pípá, ťuká, kutálí se a nakonec poskakuje. Také jsme hráli na „zajíčka ušáčka“, kreslili a vystřihovali mu jeho dlouhé uši.

O velikonočním týdnem jsme se nechali inspirovat tradicemi, kdy každý den je věnován jednotlivé barvě a k tomu příslušným zvykům. Tak se stalo, že třeba ve středu jsme malovali uhlem a ukazovali si, jak to vypadá, když se škaredíme. V úterý jsme venku hledali Zlatici a sbírali pampelišky, se kterými jsme se snažili kreslit na papír a ve čtvrtek jsme sbírali kopřivy a udělali si „zelený“ čaj.

Ve třetím dubnovém týdnu jsme začali sázet první semínka, vypěstovali jsme v jurtě řeřichu a velikonoční osení. Pozorovali jsme, co semínko ke klíčení a růstu potřebuje. A zjistili jsme, že to vše potřebujeme k životu i my. Učili jsme se dobře hospodařit s vodou, které máme ve školce omezené množství, udržovat pitný režim, neplytvat a vůbec vnímat, jak jí během dne vlastně pořád potřebujeme. Založili jsme záhonek s ředkvičkami a koprem. Vystřihovali jsme a hráli si s kapkami deště. A uvědomili si, jak nám dešť pomáhá se zaléváním☺.

Ve

Na konci měsíce jsme se zaměřili na výslovnost, procvičovali jsme hlavně R a Ř a věnovali se logopedickým hrátkám. Učili jsme se vyrobit obálku a psali jsme formou hry a básničky dopis. Dále jsme pracovali s výtvarným materiálem na téma rozkvetlé louky a učili se nové básničky o jaru.

Květen 2017

První májový týden jsme zahájili v květinovém stylu. Hrou a dětským pohledem jsme zkoumali téma lásky, míru a svobody. Vytvořili jsme společný květinový obraz, který jsme postupně zdobili barvami jara. Inspirací nám bylo vše, co jsme viděli kolem sebe. Nové květy, které nám tento měsíc přinesl, jsme pozorovali zblízka i zdáli. Vyrobili jsme šerškový sirup, kterým jsme si zpřijemnilí májový ohýnek s rodiči. Pekli jsme háďata na klacku na ohýnku a radovali se z již příjemně teplého, slunečného podvečera.

V druhém týdnu jsme se věnovali jednotlivým kytičkám. Jako třeba sedmikrásce, ale nezůstali jsme jen u ní, ale spolu s ní se i učili třeba o čísle sedm. Kolik je dnů v týdnu a trpaslíků v pohádce a jak ta sedmička vlastně vypadá, jak se píše a jak je veliká, jestli větší, či menší než třeba čtyřlístková čtyřka. V podobném duchu jsme si představili další bující floru kolem naší lesní školky. A že toho bylo na objevování dost jste mohli vidět na některých výtvarných dílech v jurtě. Někdy jsme použili přírodniny, jindy zase osvědčenou jistotu s pastelkami. Povídali jsme si o ledových mužích a také se je pokusily vymalovat dle vlastní fantazie a to když jsme se dozvěděli z jedné básničky, kde se říká že jeden má nos modrý a druhý červený.

V dalším květnovém týdnu jsme se dívali na školku jako na kruh přátelství. Podporovali jsme hrami vzájemné vnímání všech, kteří ve školce jsou. Nakreslili jsme květinu s velkými okvětními plátky, při čemž každé dítě mělo svůj, do kterého něco nakreslilo a vepsalo své jméno. Tak jsme měli všechny dubínky pospolu na jedné velké květině. Vytvořili jsme „sluchové pexeso“, při kterém jsme poznávali stejné zvuky, hádali, co za materiál chřestidla skrývají a která dvě k sobě zvukem patří. Také jsme se v kruhu vzájemně namasírovali a kreslili si na záda, což se nám moc líbilo☺.

Poslední květnový týden jsme se zaměřili na kameny a to ve velkém. Vzali jsme to od našich křemenů až třeba po Amazonit. Propojili jsme nauku o minerálech s kontinenty. Učili jsme se například, že křišťál má své brášky a taky jak se jmenují. Dozvěděli se, že někteří lidé věří, že kameny mohou léčit a mají určitou sílu, jako jsme si říkaly minulý měsíc o bylinkách. A že je třeba můžeme požádat o pomoc, když nás bolí hlava, břicho nebo se nám nedobře spí. Zkusili jsme si to i na vlastní kůži. Naučili jsme se tak kameny brát jako naše kamarády, že nám mohou pomoci, ale taky byli upozorněni, že je třeba se o ně starat a pečovat jako o svůj talisman a pak že může vzniknout přátelství třeba i na velmi dlouhou dobu, ne-li na celý život.

Červen 2017

V červnu nás čekalo zcela horké téma letního slunovratu, oslavili jsme ho ohněm pro děti. Letní oslava vyvrcholila přípravou na Svatojánskou noc, děti si sami vyrobily převleky pro rej všech dobrých duchů a bludiček. Takto převlečení, se vydaly do lesa pozvat všechny dobré bytosti lesa k tanečku a Svatojánskému rejdní.

Také jsme vyrazili na den s městskou policií, kde jsme si to nááááramně užili.

Závěr měsíce června vyvrcholil přípravou na oslavu přicházejících prázdnin a konce školového roku. Trénovali jsme písničku „Jedeme do Afriky“ a vytvářeli kulisy a masky pro představení pro rodiče. Také jsme pracovali na dárečkách pro maminky ke konci školového roku. Sbírali jsme bylinky, vyráběli mandaly, sušili bylinky a tvořili speciální bylinkovou směs.

Dubínkova slůvka na závěr....

Moji milí dubínci.

Další školkový rok je za námi. S některými z Vás se budu vídat i v příštím roce, někteří nás opustí a nastoupí do prvních tříd základních škol. Těm druhým ze srdce přeji, aby se jim ve škole líbilo a našli si mnoho dobrých kamarádů. Doufám, že na naší školku budete rádi vzpomínat a že se na nás někdy přijdete podívat.

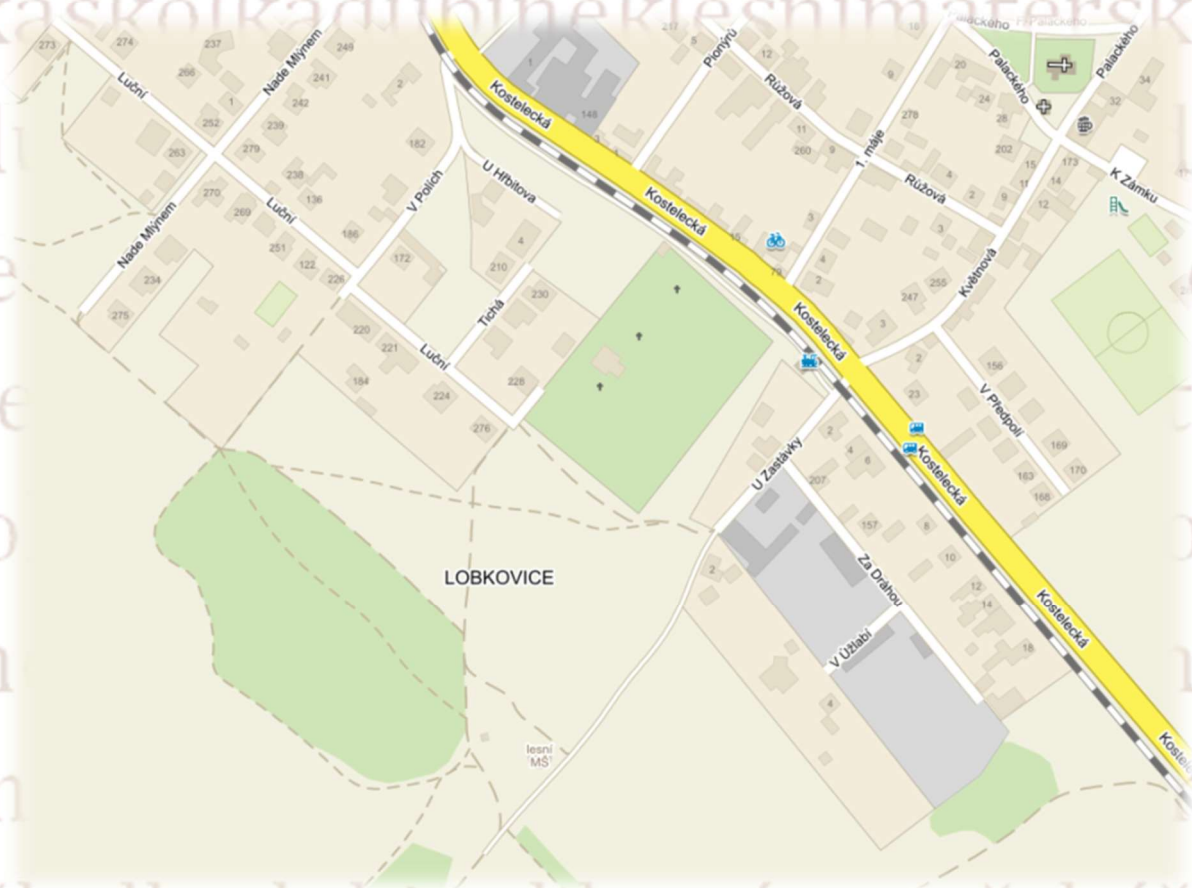

Až jednou za mnoho let budete listovat touto kronikou, vzpomeňte na Dubínka a přijďte se na místo naší školky podívat. GPS: 50°14'54.4"N 14°31'41.1"E Možná tady bude školka stále stát a určitě Vás skřítek Dubínek rád uvítá a pozdraví se s Vámi. Možná tu však již školka nebude, ale Vy si jistě rádi vzpomenete, kde stávala jurta, kde bylo pískoviště, bahniště, zastávka se slípkami, králíčky a morčátky, záhonky či strom na lezení. Možná se pak vypravíte i na místa, která teď tak dobře znáte a s Dubínkem navštěvujete, jako je lom, svačinová skála, kopeček na sáňkování, rákosníčkově hřiště a mnoho dalších.....

A všude tam s Vámi budu i já Váš

kamarád Dubínek

jurta Dubíněk
ulice U zastávky
Neratovice

www.dubinek.cz

www.facebook.com/DubinekNeratovice/

www.youtube.com/channel/UC-56mkTw_wLfJeR7bLp6AbQ

dubineklesním